

lyder oven i Købet nu, at der ikke skal ansættes flere Kvinder ved Statsbanerne.

Betydelig *lysere* ser *Forholdene* ud ved *Toldvæsenet*. Det er ganske vist først efter 1908, at Kvinder i større Antal er blevne ansatte her, i det sidste Aars Tid endog i meget stort Antal. De har samme *Pligter* og *Rettigheder* som Mænd. De bliver navnlig brugte til *Kontorarbejde*, de tager samme *Fageksamen* som Mænd for at faa *Assistentudnævnelse*, og en *Uniform* med guld-tresset *Kasket* er bleven forordnet for det Tilfældes Skyld, at de skulde blive sat til eller ønske at gøre Tjeneste ved *Opsynet*.

Ved *Postvæsenet* er *Arbejdsvilkaarene* for mandlige og kvindelige Ekspedienter ogsaa ens, og de maa tage samme Fagprøve. *Tilladelsen til at blive i Tjenesten* for kvindelige Postfunktionærer, som blev givet ved Postvæsenet omtrent samtidig med de andre Etater, stødte *paa en Del Modstand* i Administrationen, der for et Par Aar siden ikke vilde udnævne en kvindelig Assistent til Ekspedient, fordi hun var gift. Endelig forbarmede Administrationen sig dog over hende og udnævnte hende, blødgjort af hendes egne, Dansk Postforenings og Indenrigsminister Muncks kraftige Henstillinger.

Lønnen for Kvinder i de 4 Etater er ens, de begynder som Medhjælpere med 570 Kr. stigende hvert Aar med 48 Kr. [efter 5 Aar hvert andet Aar med 96 Kr.] til 1530 Kr. Ved 25 Aars Alderen skulde de gerne udnævnes til henholdsvis Asistenter, Ekspedienter og Telegrafister, de begynder da med 1380 Kr. stigende hvert 4. Aar med 225 Kr. til 2,280 Kr. — Mænd i samme Stillinger faar 1470 Kr. stigende med 330 til 2,790 Kroner.

En kvindelig Jernbaneassistent har regnet ud, at *Staten tjener ca. 10,000 Kr.* paa hver Kvinde den antager *istedenfor* en Mand, naar hendes Tjenestetid regnes til 25—30 Aar, *men skønt Opretholdelsen af denne lavere Løn* nok vilde skaffe Kvinderne stadig forøget Indpas i Statstjenesten, arbejder vi selvfølgelig for lige Løn for lige Arbejde for Mænd og Kvinder; andet vilde være illoyal Konkurrence. *Men der glider jo nok en Del Aar, inden vi naar saa vidt. Af kvindelige Statsfunktionærer i overordnede Stillinger* har vi kun een ved Telegrafvæsenet, ansat af Høgsbro. Vi haaber, hun med Tiden maa blive efterfulgt af mange flere i alle 4 Etater. *Thi skønt vor Administration har erklæret*, at den anser Mænd og

Kvinder *for lige vel egnede til Telegraftjenesten*, har den og de øvrige Administrationer det vist saaledes, at de mener, at selvfølgelig maa en Mand være bedre egnet til en overordnet Stilling end en Kvinde. Hvorfor det? jo for det er Mænd nu engang. Det er ligesom Folk i gamle Dage, der troede, at een Dansker magelig kunde magte 5 Ty-skere.

Naa vi maa se at faa den Tro ryddet ud, og det gaar nok altsammen, naar vi bare giver Tid og arbejder.

Fra Sverige.

Kvinnans politiska rösträtt och den liberala valsegern.

Med det nyligen inträffade ministerskiftet har frågan om Kvinnans politiska Rösträt åter vunnit ökad aktualitet här i Sverige.

Till den valseger, som de två vänsterpartierna, det liberala och det socialdemokratiska, nyligen vunnit, hafva kvinnorna bidragit i mån af sina krafter och aldrig förr har kvinnornas deltagande i valrörelsen varit så lifligt, som under sensommaren och hösten detta år.

Som bekant har Landsföreningens för Kvinnans politiska Rösträtt Centralstyrelse genom sin den 20. sidstlidne Juni fattade resolutionen beslutat, att endast stödja de partier — det liberala och det socialdemokratiska — som hafva kvinnans politiska rösträtt på sitt program och som arbetat för denne fråga i riksdagen.

Genom det proportionella valsystemet har det nämligen blifvit omögligt att stödja de enskilda kandidaterna.

Kvinnornas deltagande i valrörelsen har varit organiserad efter en af L. K. P. R:s Centralstyrelse uppgjord plan med särskild valledning inom hvarje län. Denna har i allmänhet stått i förbindelse med den lokala frisinnade och socialdemokratiska valledningen, hvarigenom öfverenskommelse träffats om mötens anordnande, kvinnliga talare m. m. Dessutom har genom Landsföreningens Verksställande Utskott, som stått i ständig rapport med vänstervälledningen i Stockholm, anskaffats kvinnliga talare till de flesta mera betydande vänstermöten, som hållits, hvarför utom valmani-